

[Elisabeth Arnold]

Selv om afgiften nu lempes betragteligt, lempes den jo ikke for alle, og der vil stadig være forskelle, som kan stikke i øjnene. Der er desuden et element af moralsk hævet pegefinger over for renteaftgiftsbetalerne, og det er der jo ingen voksne mennesker der rigtig bryder sig om. Så selv om vi herinde kan samles om at mene, at det er en meget fornuftig måde at dæmpe det lånefinansierede privatforbrug på, skal vi nok ikke forvente, at uviljen blandt skatteyderne fortoner sig.

På samme måde med administrationen af renteaftgiften. Kompliceret var den fra starten, og jeg frygter, at den fortsat vil være det. Ved blot at studere antallet af lånetyper, der nu skal undtages fra afgiften, vil man let kunne forestille sig, at vejledningen vil blive omfangsrig og detaljeret, uden at man dermed kan være helt sikker på, at alt er med.

Men nu til selve substansen: lempelsen.

For afgiftsåret 1987, der altså skulle have medført betaling i kalenderåret 1988, indføres et bundfradrag i den allerede beregnede renteaftgift, således at en stor del af de afgiftspligtige alligevel ikke kommer til at betale.

Der er en fordelingsordning mellem ægtefæller, som er logisk nok, men som nok ikke vil blive opfattet som rørende enkel ude i det praktiske liv.

For afgiftsåret 1988 ændres grundlaget for afgiftsberegningen på flere afgørende punkter.

Gamle lån, dvs. lån optaget før den 1. juli 1988, fritages, forudsat at der er aftalt en afvikling. Hvis der ikke er aftalt en afvikling, vil dette stadig kunne nås inden udgangen af 1988, hvor forskellige afviklings- og omlægningsbetingelser skal være opfyldt.

Kassekreditter vil f.eks. fortsat kunne omlægges, så de ikke længere indgår i renteaftgiftsgrundlaget. Fremtidige private kassekreditkunder må altså gøre sig klart, at hvis de fortsat ønsker at benytte en kassekredits fleksible, variable og øjeblikkelige lånefordele, så koster det i renteaftgift.

Endelig er der de lånetyper, som ministeren kan fritage for renteaftgift. Jeg er interesseret i at høre nærmere i udvalget om de uddannelseslån, der ikke efter den hidtidige ordning har været afgiftsfri, men som der nu åbnes mulighed for at fritage. Hvor store lån vil der blive tale om, og hvordan sikrer man sig ensartede og rimelige regler for studier i udlandet f.eks., hvor

der skal lånes til både undervisningsgebyr og leveomkostninger?

Det Radikale Venstre vedkender sig medansvar og medskyld i renteaftgiften, og vi vil gøre et seriøst stykke arbejde for at nå frem til et holdbart resultat. Men vi lægger også vægt på at sige, at det stadig skal være målet at begrænse det lånefinansierede private forbrug.

De gamle synder, dvs. de gamle forbrugslån, bliver nu tilgivet, men alle bør vist efterhånden have fået så meget information om emnet, at ingen kan optage rene forbrugslån i fremtiden uden at være klar over, at der kommer en renteaftgift. Det er foreløbig den eneste farbare vej til begrænsning, vi er blevet præsenteret for, og den ønsker vi ikke at opgive.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det har været en køn samling ordførere, vi har hørt i dag. Man kan ikke rigtig høre på de parter, der har indgået forliget, at de står ved det.

Nu vil jeg spørge fru Elisabeth Arnold klart og utvetydigt: Var Det Radikale Venstre for dette forslag, eller var Det Radikale Venstre imod dette forslag? Og så vil jeg gøre fru Elisabeth Arnold opmærksom på en enkelt detalje, som hun må have overset. De gamle synder, altså de gamle lån, er ikke tilgivet, for regningen for dem kommer her i januar 1989. De gamle synder er ikke tilgivet.

Til sidst vil jeg spørge fru Elisabeth Arnold: Skulle kritikken af bøvlet med nu at ændre lånene udtrykke glæde over, at bankerne nu vil tjene fedt på at ændre folks lån, eller skulle det udtrykke bedrøvelighed over, at skatteyderne nu skal have bøv! og besvær med at ændre nogle lån for at opfylde de nye kriterier? Det har jeg heller ikke helt forstået.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Elisabeth Arnolds konklusion var, at nu ved folk i hvert fald, at fremtidig skal de ikke optage forbrugslån, for så bliver de pålagt renteaftgift. Men sandheden er jo så at sige, at intet fremtidigt forbrugslån vil blive pålagt renteaftgift, for forbrugslån kan camoufleres som alverdens virksomhedslån, boliglån og lignende ting. Penge er ikke øremærket.